

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

vt conducto exercitu in Daniam armis reduceretur. Armavit classem, & redijt in regnum. Sed tanta fuit conspirantium manus, vt nihil proficeret: iterumq; armis eiectus est. Tum Dania procures, cōmunicato cum Holsatia comitibus consilio, Waldemarum Sleswici ducem, puerum duodennem regem creauerūt. Is nouus rex, habito in Fionia regni conuentu, Gerhardum comitem auunculum suū creauit pro se ducem Sleswici: Iohanni comiti permisit Lalandiam, Falstria & Cimbriam, insulas minores in regno tres. Gerhardus in arce Lalandia & Wordingborg, militē quendam reperit Germanum: quam arcem solutis quatuor marcharū millibus de manu illius recepit, & donēc solueret summā memoratam, in pignus tradidit arcem Zegeberg: vnde tamen capta breui post tempore eadem arce, per nocturnas insidias est eiectus: Pertinet enim ad districtū Wagria, quā gubernabat paterna successione Iohānes comes antedictus.

CAPVT XI.

Idem comites Iohannes & Gerhardus, vbi vnū sentire, iunctis armis, regem Dania Christophorum, Iohannis, vt diximus, vterinum fratrem, eō perpulerunt, vt Lubicam descendens, cum eisdem per interpositos amicos transigeret, vtq; illi, acceptis octuaginta millibus argenti marchis, regnum illi permitterent incolume, & pro viribus illi assisterent in rebelles: reddentes terras cum arcibus, quas tenerent: vtq; Waldemarum iunior, quem regem creauere, voluntate Gerhardi, ex cuius arbitrio adolescens totus penderet, in ducatū rediret. Arbitratus rex, si comitum illi accederent, Danorumq; decederet partibus arma, facile se obuiaturum aduersantibus. Et quoniam argentum, quod ex formula promptum appenderet, non erat, dedit comitibus pignus pro

eo Syluam Danicam, cum parochijs octo, nō cōtemnen-
dis, quoad numeratū solueret: Quibus ex sententia con-
stitutis, regem comites reducere in arcem Suerding-
borg: Qui autem ex proceribus contraria sentiebant, re-
gem in arce circumsedere. Sed tum fuit ea potentia rex,
cū sibi comites deuinxisset, ut facile Danis superius
esset. Iulia tamen proceres indignè, quod gerebatur,
ferētes, & regi, & duci suo, simul & comitibus austra-
bellare, arcem Gottorpe iterū obsidione cinxere. Abo-
rat per id tēpus Gerhardus comes: Sed Iohānes contra-
ctis, quae poterat, armis, pro operat obsidionem soluere in-
uadit obsidentes, & magno praelio victor, nongentos ex
his capit, multos prostermit: ceteros vertit in fugam.
Christophorus deinde rex vir inquieti animi, iam fratri
suo Iohanni per fœdera iunctus renouata, pro nihilo du-
xit Gerhardum aduersantem sustinere. Igitur magno
iterū exercitu conscripto in Waldemarum Slesuici
ducem mouēs, arcem Gottorpe, quae sola oculis eius of-
fendit, quod clauis videretur in Holsatiam, constituit
expugnare: quod ut promptius fieret, in grandi vallo
(Danicum opus vocant) in conspectu arcis memoratae,
cohortes, quantis opus videbatur, constituit, ut aditum
obseruarent, nē Holsati transgressi soluerēt obsidionem,
quam instituerat. Non potuit ignorare tantam Gerhar-
dus molitionem: Ille quoquē emissis ad amicos nuncijs
vltra Albim nobiles, in diocesi Bremēsem, per q̄, Sues-
phaliam, vsque ad Rhenum, & à domo de Brunchhorst,
quam materna stirpe tangebatur, arma contraxit auxili-
aria. Conuenēre omnes in Reindesborg, & priusquam
educerentur, interposita mora, sumptus non mediocres
in oppido fecere aduena: iam educēdi erant, nec tamen
ciues egredi sinebant, nisi arce persoluto. Comes rerum
ignarus,

ignarus, aut quod fideret illos sequuturos, facile ciuibus quietatis, egreditur cum suis. Aduena vt iura & fidem hospitij non violarent, cum Burchardo de Itzehude milite, qui comitis nomine forenses introduxit: cum Gerhardus, quod pro ipsis promptum solueret, non haberet, in oppido remansere. Burchardus is erat, cui signa in acie precipua erant commendanda. Quid faceret comes? Hostes perurgebant: sine dispendio fama cedere non poterat. Equites erant cum comite quadringenti, aduersus duplo maiorem numerum: Sed in initum certamen magnis animis: Satis videbatur tantam hostium manum sustinere, nec vinci: Vberius aliquid fortuna comiti contulit: Etiam vicere pauci multos: & peracta multorum strage, rex fugam inijt. Et quia in Slesuicum declinare non poterat, quod hostes media tenerent, Kilonem versus iter instituit ad Iohannem: qui tum agmina sua preparata tenebat in Todeslo, ibi oppositurus se his, quos venire Gerharo ab ea parte cognouisset: nec prospexit tam celerem inclinationem fortune. Interim Burchardus capitaneus presatus, audiens esse congressos, sed exitum nesciens, permittentibus ciuibus, cum aliquantis egressus est, vt quid factum sit auscultaret: Peruenit in locum Sestede: & iam noctu equites accelerare audit: Vbi propius venit, Danos intelligit: & hostiliter incurrens, facile paucos exterruit: Omnes ilico capit, in quibus rex erat Christophorus: Et nulla interposita mora, cum captiuus Gottorp contendit: perueniensq; portas pulsatur importunus. Prior comes de stratu suo, quanuis vulneratus, exurgit: nec enim curæ, nec vulnera, quietem permittunt, magni aliquid in nuncio nocturno, vt erat, interpretatus. Quid est inquit? quis pulsatur fores? Agnoscens miles vocem comitis, proclamat: Ecce

S f a domi-

domine, grauiter vulneratus, & insupèr captus sum, quid spei praesers? Cui comes: Serua breuem patientiam, (agnouit enim & ille vocem loquentis militis) multos Dei miseratione teneo captiuos: celeriter redimeris. Et ille secum, Magno, inquit, tuo commodo molliter respondi. Tum elatiore voce miles: Maioris & felicioris rei tibi nuncius aduenio: Eccè affero captum regem Danorum: Surge, laxetur porta, vt afferuetur. Nihil moratus comes, iubet aperiri. Regem captiuum pro fortuna salutatur: iubet curaturque custodiri diligentius. Non sum ignarus apud alios referri, regem non captum, sed bello profugum, venisse Kilonem: Sed tamen hic erat rerum exitus, vt Iohannes comes, regis frater viri- nus, interposita opera, captiuos omnes, data in possessionem Gerhardo Fionia, & aliquot arcibus, captiuitate laxauit. Dani interim, iniquo ferentes animo, tantam in se Holsatorum insolentiam, quotquot repererunt in oppido Lunden, facto impetu, omnes peremerunt: Ar- cem Helsingborg, quam Gerhardus tenebat, obsidentes capiunt, & deinde alias, quotquot ille de manu regis tenuit, pulsus custodibus, recipiunt. Sed cum per propinqua tempora rex Christophorus excederet rebus humanis, relictis filijs Ottone & Waldemaro: Ottoni natu maiori cum Gerhardus comes in Iutia ad vicina Dviburgi collata manu congregaretur, comesq; Holsatorum, prosperante fortuna, superior esset, multis in medio castris, Ottonem regis filium capit: captumq; secum duxit in Holsatiam, & eum in Zegeberge arce munitissima, per viros fidiissimos custodiri iussit.

CAPVT XII.

Nihil propitia fortuna perpetuum, immò nec di-
nuturnum: Inuidisse fortis viri prosperis successi-
bus